

Arrest

nr. 100 596 van 8 april 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 16 januari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 december 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 februari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. OGUMULA, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. HUYGHE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 22 oktober 2012 het Rijk binnen en diende op dezelfde dag een asielaanvraag in. Op invullen 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 18 mei 1986 te Lewoh, Kameroen. Wanneer u 22 jaar oud was, leerde u Fotaw Protus kennen, met wie u samen in de klas zat en met wie u samenwoonde in het compound-huis van Protus' vader. U begon met Protus een homoseksuele relatie. U werd door uw huisbaas buitengezet uit de kamer waar u verbleef te Buea, nadat hij u samen met Protus' in de badkamer betrapte en u niet langer gratis benzine wou geven aan hem. U ging daarop bij uw broer te Buea wonen. Wanneer u samen met Protus uitging in club 'Jupiter' te Buea op 27 augustus 2012, begonnen jullie te kussen. De mensen rondom u zagen dit, en u en Protus werden de nachtclub uitgezet nadat jullie identiteitskaarten afgenomen werden. U ging daarop samen met Protus naar hotel Capitol te Buea, waar jullie samen de nacht doorbrachten. Enkele dagen later ontving de broer bij wie u inwoonde een convocatie vanwege de politie, maar het was niet duidelijk aan wie van jullie de convocatie was gericht, gezien enkel uw familienaam vermeld stond. Protus ontving eveneens een convocatie, om zich aan te melden bij het politiebureau op 1 september 2012. U moest zelf dat weekend voor uw werk naar Douala gaan en zaken transporteren naar de regio South-West. Wanneer u in Tiko was, kreeg u een bericht van de general manager van uw werk, waarbij hij u zei dat er een convocatie op uw naam was, u schande bracht aan het bedrijf, en dat u naar de politie moest gaan. Daarop belde Protus u op met de mededeling dat hij samen met de general manager in het politiekantoor was en dat hij zou bezwijken onder de druk van de politieagenten en bekennen dat hij homoseksueel is. Uw broer was eveneens aanwezig in het politiekantoor, en vernam daar dat de convocatie niet aan hem gericht was. Uw broer belde u op met de boodschap dat u beter sterft dan terug te komen. U belde daarop terug naar Protus, die u aanraadde om u te verbergen in het dorp. U ging daarop naar uw dorp Lewoh, en wanneer u aankwam bij uw moeder bleek zij reeds van alles op de hoogte te zijn. Ze zei u dat u moet weggaan, en dat ze anders zelfmoord zou plegen. U ging daarop naar het huis van uw andere oudere broer, die u verdreef. Wanneer u daarop naar het huis van een andere broer ging, wou zijn vrouw u niet binnen laten. U ging daarop naar uw grootmoeder te Mamfé, waar u aankwam op 5 september 2012. De volgende dag vernam uw grootmoeder op de radio dat u werd gezocht omwille van homoseksualiteit. U verliet daarna het huis van uw grootmoeder en dook onder in het huis van een vriendin van uw grootmoeder, die van uw problemen niet op de hoogte was. Daar ontmoette u een pastoor uit Nigeria, die u naar uw problemen vroeg en aan wie u bekende dat u homoseksueel bent. U verkocht, met de hulp van uw grootmoeder en uw advocaat in Kameroen, een stuk land dat u in uw bezit had, om zo uw vlucht uit Kameroen te financieren. U ging op zondag 9 september naar de kerk waar de pastoor die u had ontmoet een preek gaf, en erop aandrong dat u naar voren zou treden en uw zonden zou opbiechten. U zei daarop aan alle aanwezigen in de kerk dat u homoseksueel bent. Er ontstond rumoer en u liep de kerk uit en ging naar een tankstation waar u aanwijzingen kreeg hoe u naar Nigeria kon gaan. U verliet op 10 september Kameroen en ging via Nigeria, Niger en Algerije naar Marokko. In Marokko geraakte u met de hulp van een arabier aan boord van een containerschip dat u naar België bracht, waar u aankwam op 22 oktober 2012. U vroeg dezelfde asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient vermeld dat u meerdere verklaringen aflegde die fundamenteel afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw – door u beweerde – homoseksuele geaardheid en homoseksuele relatie met Fotaw Protus.

Gevraagd op welke leeftijd u zich voor het eerst aangetrokken voelde tot mannen, antwoordde u – de vraag ontwijkend – dat u 22 was en hij 21 was toen u hem ontmoette (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Gevraagd of u reeds wist dat u aangetrokken was tot mannen voordat u Protus ontmoette, antwoordde u ontkennend en voegde u eraan toe dat dat pas was nadat u hem ontmoette, en u bij hem was. Gevraagd hoe u dan uw aantrekking tot mannen ontdekte, antwoordde u dat u op een dag samen met Protus naar een pornografische film keek, zo de gevoelens kwamen voor elkaar, en jullie 'het' begonnen te beoefenen. Gevraagd of u daarvoor al opgemerkt had dat u zich aangetrokken voelde tot Protus, antwoordde u – bijzonder vaag en de vraag ontwijkend – dat jullie goeie vrienden waren en samen woonden, maar u niet de intentie had om 'het' te beoefenen. Opnieuw gevraagd wanneer u zich ervan bewust werd dat u misschien homoseksueel zou kunnen zijn, antwoordde u dat jullie op die dag naar de film keken, opgewonden werden door elkaar, en jullie gelukkig waren. U voegde eraan toe dat u vanaf die dag gevoelens kreeg. Gevraagd wanneer u met zekerheid wist dat u mannen verkoos, antwoordde u dat dat was vanaf dat u bij hem was (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Gevraagd wat er in u omging, toen u besepte homoseksueel te zijn, antwoordde u, vaagweg en weinig verhelderend, dat

'het' niet makkelijk was de eerste keer, maar de mensen het niet wisten. Gevraagd hoe u uw toekomst zag, wanneer u beseftte homoseksueel te zijn in een land als Kameroen, antwoordde u dat u de toekomst goed inzag, en u niet zag dat er iets slecht was. **Het dient opgemerkt dat bovenstaande verklaringen allerminst getuigen van doorleefde ervaringen. Dat u, voor u op 22 jarige leeftijd Protus leerde kennen, uw eigen homoseksuele geaardheid nooit beseft zou hebben, en het dan plots beseft zou hebben bij het bekijken van een pornografische film, is niet geloofwaardig. Immers, dat u eensklaps uw homoseksuele geaardheid beseft zou hebben nadat u naar een pornografische film keek, getuigt niet van doorleefde ervaringen. Het is immers allerminst onredelijk te verwachten dat iemand die voor het eerst homoseksuele gevoelens ervaart – in de context van een homofobe maatschappij als de Kameroense – toch ietwat meer tijd nodig zou hebben om deze gevoelens te plaatsen en te aanvaarden.** Gevraagd of het moeilijk was voor u om te aanvaarden dat u homoseksueel bent, antwoordde u dat dat niet moeilijk was (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Gevraagd hoe jullie relatie begon, antwoordde u – bijzonder beknopt – dat jullie eraan begonnen wanneer het vakantie was, jullie vaak naar elkaars compound gingen en men niet ontdekte wat er gaande was tussen jullie (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Gevraagd hoe u reageerde toen Protus u voorstelde om seks te hebben, en u meedeelde dat hij gevoelens voor u had, antwoordde u dat u de volgende dag naar school ging en uw leraar biologie er meer over vroeg (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Gevraagd hoe u omging met het besef dat u homoseksueel was en een homoseksuele relatie had, wetende dat uw familie het niet aanvaardt en ze van u zouden verwachten dat u zou trouwen, antwoordde u – de vraag ontwijkend – dat jullie nooit aan de familie zeiden wat er gaande was, jullie gewoon in een relatie waren, en jullie baden dat de overheid het op een dag zou aanvaarden en jullie normaal zouden kunnen leven (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Opnieuw gevraagd of u daar dan nooit aan dacht, wat u zou doen in de toekomst, antwoordde u bijzonder vaag dat u eerst niet bewust was, u later een man werd, u uw eigen leven had en u het zo wou houden. Gevraagd wat de kerk denkt over homoseksualiteit – gegeven uw verklaring christen te zijn, antwoordde u dat de katholieken het verbieden, dat verontrustend is, en u daarom niet naar de kerk wilde gaan (zie gehoorverslag CGVS, p. 25). Gevraagd of u reeds conflicten ervaarde tussen uw homoseksualiteit en uw katholiek geloof, gegeven uw verklaring dat u het verontrustend vond, antwoordde u – de vraag ontwijkend – dat u eraan begon door emoties en u sindsdien niet meer naar de kerk ging. Gevraagd wat u dacht en wat er in u omging toen u beseftte homoseksueel te zijn, gegeven de homofobe maatschappij in Kameroen, antwoordde u dat het moeilijk was en dat jullie op een dag Alice Nkom op de televisie zagen die opperde dat homoseksuelen het recht hebben te leven in Kameroen, en jullie steeds hoopten dat ze zou slagen in haar strijd (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Gevraagd wat u weet te vertellen over Alice Nkom, antwoordde u dat ze op televisie sprak over haar leven en dat ze een internationale advocate is (zie gehoorverslag CGVS, p. 25). Gevraagd of er in Kameroen organisaties bestaan die opkomen voor de rechten van homoseksuelen, antwoordde u er geen te kennen. Uit de beschikbare informatie (toegevoegd aan het administratieve dossier), blijkt evenwel dat er wel degelijk organisaties bestaan in Kameroen die opkomen voor de rechten van homoseksuelen, en dat Alice Nkom zelfs voorzitter van een van deze organisaties is. **Uw verklaringen, namelijk dat jullie baden dat de overheid het op een dag zou aanvaarden, en dat jullie hoopten dat Alice Nkom in haar strijd zou slagen, verliezen dan ook elke geloofwaardigheid, gezien u niet blijkt te weten dat er wel degelijk organisaties bestaan die ijveren voor de rechten van homoseksuelen in Kameroen, en dat Alice Nkom voorzitter is van een van deze organisaties. Het dient vastgesteld dat deze en andere van bovenstaande verklaringen, het reeds vermelde gebrek aan doorleefde ervaringen, verder bevestigen. U bent immers niet in staat om de manier, waarop uw homoseksuele relatie met Protus begon, enigszins te kaderen, noch hoe u omging met het besef homoseksueel te zijn, noch hoe u uw toekomst zag in het licht van de verwachtingen van uw familie en personen rondom u. Het is immers niet onredelijk te verwachten van iemand die ontdekt homoseksueel te zijn en een homoseksuele relatie begint – dit in de context van een maatschappij die manifest vijandig staat tegenover homoseksualiteit – ietwat uitgebreider te kunnen vertellen hoe hij dit besef opnam en hoe deze homoseksuele relatie begon en evolueerde. Dat u voorts geen blijk geeft van enige reflectie bij de verwachtingen die derden van u zouden hebben, bevestigt enkel het niet-doorleefde karakter van uw verklaringen omtrent de door u geopperde homoseksuele geaardheid.**

U verklaarde verder dat, nadat u en Protus op een dag naar het voetbal waren gaan kijken, Protus meekwam naar de compound waar u woonde, hoewel uw huisbaas u reeds te kennen had gegeven dat hij niet wou dat u anderen meenam naar de compound (zie gehoorverslag CGVS, p. 8-9). **U ging daarop samen met Protus naar de badkamer, die zich in een apart gebouw bevond, en u weet niet of de huisbaas op jullie had gelet – waaruit af te leiden valt dat u er geen acht op sloeg of uw huisbaas al dan niet wist dat u Protus meenam naar uw woonplaats, en samen met hem naar de badkamer ging. U verklaarde dat u samen met Protus een bad nam, de huisbaas plots binnenkwam omdat hij lawaai hoorde, en zag dat jullie opgewonden waren (zie**

gehoorverslag CGVS, p. 9 & 16) **en op het punt stonden om seks te hebben met elkaar** (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Gevraagd of het niet riskant was om dat net daar te doen, en waarom jullie niet naar uw kamer gingen, antwoordde u **dat jullie het meestal verkozen om elkaar in de badkamer te zien**. Gevraagd waarom u dat verkoos, antwoordde u – nogal opmerkelijk – **dat men steeds kan kloppen en jullie zich daar meer op jullie gemak voelden**. U voegde eraan toe dat jullie zeep en vele dingen gebruikten. Opnieuw gevraagd of dat niet riskant was om daar seks te hebben, antwoordde u **dat in uw kamer, de burens steeds kunnen komen kloppen, en er niemand mocht blijven slapen**. Opnieuw gevraagd waarom jullie verkozen naar de badkamer in uw compound te gaan, gezien iedereen die gebruikte, antwoordde u, de vraag ontwijkend, dat jullie samen gingen baden en gevoelens ontwikkelden, en het gebeurde (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). Gevraagd of jullie dan niet hadden kunnen voorzien dat er mogelijks iemand binnen zou komen, antwoordde u **dat je er soms aan begint voor je het weet, en dat je een handdoek over de deur kan hangen waardoor men dan weet dat u daar zit - hetgeen er allerm minst op wijst dat u eraan begon zonder het te weten**. Gevraagd of de badkamer dan niet afgesloten was, bevestigde u dat dit niet het geval was. Het dient reeds opgemerkt dat bovenstaande verklaringen getuigen van een dermate risicogedrag dat er fundamenteel afbreuk gedaan wordt aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen homoseksueel te zijn. Immers, uit bovenstaande verklaringen valt af te leiden dat uw huisbaas u reeds gezegd had niemand mee naar huis te nemen, maar u er toch niet op lette of uw huisbaas jullie zag wanneer u samen met Protus naar de badkamer ging, dat u vaak seks had met Protus in de badkamer – een apart staand gebouw dat niet volledig afgesloten is en waar men jullie kennelijk kon horen – en dat jullie het zelfs verkozen om naar de badkamer te gaan. Dat u, als homoseksueel – wonend en werkend in de context van een homofobe maatschappij als de Kameroense – een dergelijk onnodig risicogedrag zou stellen, overtuigt niet, en schaadt enkel verder de geloofwaardigheid van uw bewering homoseksueel te zijn en gedurende een viertal jaren een geheime homoseksuele relatie te hebben gehad met Protus, gezien uw verklaringen enkel blijk geven van een danig simpele en allerm minst doorleefde weergave van de complexe realiteit waarmee een homoseksueel, wonend en werkend in een homofobe maatschappij als de Kameroense, geconfronteerd wordt bij de beleving van de eigen seksuele geaardheid en relaties.

U verklaarde eveneens dat u op 27 augustus 2012 samen met Protus naar de club 'Jupiter' ging, jullie daar **dansten, elkaar vasthielden en aan het kussen waren**, dat de mensen begonnen staren en er velen het zagen (zie gehoorverslag CGVS, p. 9, 11 & 12). Jullie werden daarop door mensen van de security de club uitgezet, nadat ze jullie identiteitskaart afnamen (zie gehoorverslag CGVS, p. 9 & 26). Gevraagd of de club 'Jupiter' erom bekend stond dat vaak homoseksuelen kwamen, antwoordde u ontkennend en voegde u eraan toe **dat het geen plek voor homo's is** (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Gevraagd waarom jullie begonnen te kussen, antwoordde u dat jullie vrienden waren, het een club was en jullie opgewonden en blij waren (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Gevraagd of dat niet ongelooflijk riskant was, antwoordde u dat jullie het niet planden. Opnieuw gevraagd **waarom jullie daar kusten, gezien u toch wel kon verwachten dat mensen het zouden zien**, antwoordde u dat hij met u wou kussen, u niet wou, hij u zei dat het zijn verjaardag was **en u er zelf niet aan dacht hoe mensen erover dachten**. U verklaarde voorts, nadat jullie de club werden uitgezet, dat jullie naar het hotel Capitol gingen en daar een eenpersoonskamer huurden (zie gehoorverslag CGVS, p. 9), Gevraagd of u die avond seks had met Protus, antwoordde u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p. 26). Gevraagd of u dan niet bang was van wat er was gebeurd, en van de mensen die jullie in de club 'Jupiter' hadden gezien, antwoordde u dat het veilig is in het hotel. **Opnieuw dient het nodeloze en extreme risicogedrag dat uit uw verklaringen naar voren komt, te worden opgemerkt. Dat u zomaar, blijkbaar zonder erbij stil te staan hoe de aanwezige mensen erover zouden denken, met uw homoseksuele partner zou zijn beginnen kussen in een nachtclub waar vele mensen aanwezig waren die jullie zagen, en dat jullie – nadat jullie identiteitskaarten werden afgenomen – in dezelfde stad nog een eenpersoonskamer gaan huren in een hotel, waar jullie dezelfde nacht seks hadden, overtuigt niet, en draagt enkel bij tot de reeds opgemerkte danig simpele en allerm minst doorleefde weergave van de complexe realiteit waarmee een homoseksueel, wonend en werkend in een homofobe maatschappij als de Kameroense, geconfronteerd wordt bij de beleving van de eigen seksuele geaardheid en relaties.**

Verder verklaarde u dat u, toen u ondergedoken leefde bij de vriendin van uw grootmoeder te Mamfé, uw homoseksualiteit bekende aan een u voorheen onbekende pastoor die u naar uw problemen vroeg (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). De pastoor vroeg u dan naar zijn kerk te komen op zondag om er uw zonden op te biechten, en zei u dat god u zou aanvaarden (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Wanneer u naar de kerk ging, drong de pastoor er tijdens zijn preek op aan dat u uw zonden zou opbiechten in de aanwezigheid van vele mensen. **U verklaarde dat hij wou dat u naar voren trad, er vele mensen waren, de pastoor u zei niet beschaamd te zijn, en dat u zei dat u homo bent**

(zie gehoorverslag CGVS, p. 23). Daarop ontstond lawaai, zeiden de mensen dat de pastoor een hond in de kerk bracht en u buiten moest, begonnen mensen jullie te benaderen, en liep u weg (zie gehoorverslag CGVS, p. 11, 23 & 24). **Gevraagd of u dan voor de hele kerk zei dat u homo bent, antwoordde u dat ze u niet eens lieten uitspreken** en veel rumoer maakten wanneer u zei dat u homoseksueel was (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). **Gevraagd waarom u voor een volle kerk zegt dat u homoseksueel bent, antwoordde u dat u niet meer kon liegen** (zie gehoorverslag CGVS, p. 24). **Nogmaals dient vermeld dat het nodeloze en extreme risicogedrag dat u zou hebben gesteld, enkel wijst op een gebrek aan inzicht in de complexe en gevaarlijke situatie waarin homoseksuelen – wonend en werkend in een maatschappij die manifest vijandig staat tegenover homoseksualiteit – zich bevinden. Dat u zomaar aan een pastoor die u niet kent, opbiecht dat u homoseksueel bent, en vervolgens aan een kerk vol mensen verklaart dat u homoseksueel bent, overtuigt dan ook allerm minst – temeer u zelf verklaarde dat de kerk homoseksualiteit verbiedt, en u daarom niet meer naar de kerk ging** (zie gehoorverslag CGVS, p. 25).

Afgezien van het feit dat de hierboven vastgestelde volkomen ongeloofwaardigheid van uw verklaringen homoseksueel te zijn, bij voorbaat reeds ernstig en fundamenteel afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden homoseksuele relatie met Fotaw Protus, kan nog opgemerkt worden dat uw verklaringen betreffende de manier waarop deze relatie begon, niet coherent zijn. Immers, gevraagd waar u Protus leerde kennen, antwoordde u dat u hem op school leerde kennen, jullie in dezelfde klas zaten, en u op zijn vaders compound verbleef (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). U verklaarde **dat jullie een relatie begonnen met elkaar tijdens de laatste maand van de schoolperiode** (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Gevraagd, **hoelang na jullie eerste kennismaking, jullie een relatie begonnen, antwoordde u na twee maanden** (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). Ter bevestiging gevraagd of u hem dan een eerste keer zag, vrienden werd met hem, en na twee maanden een relatie begon, antwoordde u **dat, wanneer jullie elkaar de eerste keer zagen in het huis, jullie gedurende de eerste twee maanden al seks hadden**. U verhelderde verder dat jullie elkaar voor het eerst ontmoetten, na een week naar de pornografische film keken, en twee maanden later een relatie begonnen (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). **Gevraagd wanneer het schooljaar begint en eindigt in Kameroen, antwoordde u dat het begint in september en eindigt in juni**. Geconfronteerd met de vaststelling dat jullie dan toch al een hele tijd in elkaars klas zaten, antwoordde u dat jullie al lang in elkaars klas zaten, en de relatie pas begon op het eind van dat schooljaar. Gevraagd of het dan langer duurde dan twee maanden om een relatie te beginnen, antwoordde u – dit tegenstrijdig aan al uw voorafgaande verklaringen – bevestigend. **De incoherente en wijzigende verklaringen betreffende het begin van uw relatie met Protus, en de periode tussen jullie eerste ontmoeting met elkaar en het begin van jullie relatie, dragen verder bij tot de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen homoseksueel te zijn en een homoseksuele relatie te hebben gehad met Fotaw Protus.**

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan er geen geloof gehecht worden aan de door u voorgehouden homoseksuele geaardheid en de door u geopperde homoseksuele relatie met Fotaw Protus. Er kan derhalve evenmin enig geloof gehecht worden aan de door u geopperde vervolgingsfeiten, en u heeft dan ook niet aannemelijk kunnen maken dat in uwen hoofde een ‘gegronde vrees voor vervolging’, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, in aanmerking genomen kan worden, of dat u, bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong, een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

De door u neergelegde documenten in het kader van uw asielaanvraag, wijzigen bovenstaande vaststellingen niet. De geboorteakte die u voorlegt, bevat geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig genoeg is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document. Het door u neergelegde visitekaartje van uw werk staat op naam van iemand anders, en bezit verder geen relevantie in het kader van uw asielrelaas. Het door u neergelegde visitekaartje van het hotel Capitol te Buea bezit geen enkele bewijskracht met betrekking tot de door u afgelegde verklaringen. De door u neergelegde attesten van slagen voor de ‘ordinary level’ en ‘advanced level’ bezitten geen relevantie, noch bewijskracht, in het kader van uw asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker voert de schendingen aan van “*artikel 1.2 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951*”; van de “*artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet*” en van de “*materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*”.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker steunt zijn asielaanvraag op zijn homoseksualiteit. Verzoeker zou zijn land van herkomst zijn ontvlucht omdat zijn omgeving weet had gekregen van zijn homoseksuele geaardheid en homoseksuele relatie met zijn partner P., waardoor hij gevisieerd werd en zelfs gezocht door de politie.

3.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Geen enkele bepaling of beginsel verplicht de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

3.3. De commissaris-generaal oordeelt terecht dat verzoekers verklaringen inzake zijn bewustwording van zijn homoseksuele geaardheid, en de manier waarop hij hiermee omging, niet kunnen overtuigen. Voor zover verzoeker in een homofoob land waar homoseksualiteit verboden is en homoseksuelen door de hele samenleving gestigmatiseerd en gediscrimineerd worden, plots tot het besef komt dat hij zelf homoseksueel is en een homoseksuele relatie aangaat, is het redelijk te verwachten dat verzoeker zich bewust is van de ernst en impact hiervan op zijn leven en de gevaren die eraan verbonden zijn. Verzoekers verklaringen over de wijze waarop hij zijn enige homoseksuele relatie heeft aangevangen is incoherent. Voorts geeft verzoeker een relaas dat bezwaarlijk kan overtuigen nu hij geen vragen stelde bij zijn homoseksualiteit maar hij deze homoseksuele relatie op publieke wijze zou beleefd hebben in een discotheek, bij hem thuis en in de algemeen toegankelijke badkamer van zijn compound. De Raad ziet nog minder in dat verzoeker zonder aanleiding aan een hem onbekende persoon, die naderhand

een priester bleek te zijn, zou toevertrouwen dat hij homoseksueel is. Verzoeker maakt evenmin aannemelijk waarom een priester van hem zou verlangen dat hij tijdens een misviering voor een volgeladen kerk zou verkondigen dat hij homoseksueel is. Dergelijke oppervlakkige beweringen worden immers niet vergezeld van enige toelichtingen en blijven dus loutere losse beweringen.

3.4. Verzoekers homoseksuele geaardheid wordt verder ondergraven nu hij onbekend is met Kameroense organisaties die zich inzetten voor de rechten van homoseksuelen. Dit klemte te meer nu hij beweerde *“Er is Alice Nkom, zij is er steeds om ze te verdedigen, via internationale organisaties”*. Daargelaten dat verzoeker niet aantoonde dat deze advocate op de Kameroense televisie spreekt over homoseksualiteit, zou verzoeker dan ook minstens toenadering moeten gezocht hebben tot deze organisaties, zeker wanneer hij meende in moeilijkheden te komen. Echter verzoeker blijft bij een loutere vermelding waaruit geen bijzondere bekendheid kan blijken met deze vrouw of enige interesse voor de situatie van homoseksuelen in Kameroen.

3.5. Verzoekers bewering dat hem in de bestreden beslissing wordt verweten dat de leeftijd waarop hij besefte homoseksueel te zijn niet aannemelijk is, en *“dat er geen algemeen regel is omtrent de leeftijd binnen hetwelke iemand van zijn homoseksuele geaardheid moet beseffen”*, mist feitelijke grondslag. Verzoekers leeftijd is enkel van belang om zijn te verwachten kennis en levenswandel te ondersteunen, wat zoals hoger werd gesteld, niet het geval is. Voorts onderneemt verzoeker in het verzoekschrift geen ernstige poging om de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen te weerleggen, noch brengt hij thans argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind. De documenten die verzoeker neerlegde kunnen zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid evenmin adstrueren.

3.6. Verzoeker toont evenmin zijn identiteit aan. De geboorteakte, visitekaartjes en schooldiploma's van “ordinary level” en “advanced level” zijn niet voorzien van bijzonderheden die hem eigen zijn (foto, vingerafdrukken...). Verzoeker faalt in zijn medewerkingsplicht nu hij een advocaat heeft en wel met officiële documenten een grond kon verkopen.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.3. Waar verzoeker meent dat de commissaris-generaal is *“in gebreke gebleven de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus afdoende te motiveren”* gaat hij er echter aan voorbij dat de bestreden beslissing gelezen moet worden als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen en dat de motieven die de commissaris-generaal deden besluiten tot de weigering van de vluchtelingenstatus, ook de weigering van de subsidiaire bescherming schragen. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen, met name zijn voorgehouden homoseksualiteit. Gelet op de hoger uiteengezette beoordeling van het asielrelaas maakt verzoeker dan ook evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de vreemdelingenwet, aannemelijk. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere

elementen van het dossier blijkt echter dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.4. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht april tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK